Ч. 194. Второк 10 вересня (28 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференциї в справі соймової реформи виборчої. — Делеґациї. — Акция ґр. Берхтольда. — З балканьского півострова.

Від кількох днів відбувають ся у Львові наради поодиноких клюбів соймових в справі реформи виборчої, але доси не довели ще до ніякого успіху. О скілько з тих нарад доходить дещо до публичної відомости, то можна лиш о стілько сказати, кождий клюб радить по свому, але до якогось спільного порозуміня і спільної наради ще не прийшло. Що важнійшого діяло ся в польских клюбах, се ми вже доносили в попередних числах, тут подаємо дещо важнійшого з нарад руских послів, розуміє ся лиш то, що дістало ся до публичної відомости.

Минулої суботи відбули ся в бюрі члена краєвого Виділу радн. Кивелюка наради парляментарної комісиї українського соймового клюбу і тревали від 10 години рано до 2 по пол. В нарадах взяли участь: Др. К. Левицкий, др. Е. Петрушевич, др. І. Макух, рад. І. Кивелюк і пос. Т. Старух (не явив ся пос. З. Скварко). Раджено над становищем до виборчої реформи. Раджено над становищем до виборчої реформи. По переведеній основній дискусиї порішено: 1) обстоювати рішучо при остаточнім домаганю 30 проц. українських членів галиц. сойму, 2) порішено, що виборчі округи мусять бути рішучо одномандатові, 3) що округи мусять бути законно обезпечені національно для Русинів і Поляків, 4) що до конструкциї виборчих округів т. є., чи приймити національний катастер чи виборчу ґеометрию, дебат не скінчено та рішено по дефінітивне рішене звернути ся до партийних управ.

Вечером, як доносить вчерашна „Gaz. Poranna“, в сали „Союза кредитового“ відбуло ся засідане членів управи „Народн. Комітету“ з участию комісиї парляментарної українського клюбу. Др. Кость Левицкий предложив ухвали запавші перед полуднем, почім завела ся обширна дискусия над справою конструкциї округів виборчих. Гадки були поділені. Одні заявили ся за ґеометрию виборчою, другі за катастром народним. Не ухвалено нічого. Залагоджене справи поручено українському клюбови посольському, котрий має зібрати ся нині в понеділок вечером на засідане.

Нинішний „Przegl. Poniedz.“ подає деякі цікаві розмови з визначними політиками, між иншими розмову з презесом українського клюбу др. Костем Левицким. Отже др. Кость Левицкий сказав між иншим, що „Народний Комітет“ ухвалив домагати ся системи катастру народного. Вчера в неділю був він у Є. Ексц. п. Намістника ґр. Бобржиньского в цїли поінформованя єго о порішених в суботу ухвалах. Коли сказав, що парляментарна і соймова репрезентация руска домагає ся що найменше 30 процент мандатів, сказав на то п. Намістник др. Бобржиньский, що скоро Українці уважають 30 процент за ультіматум, то нема ніякої надії на порозуміне а всякі дальші переговори потреба уважати за безнадійні. П. Намістник др. Бобржиньский висказав відтак бажане вияснити своє становище і свою ролю цілій президиї українського клюбу соймового і запросив єї в тій цїли на понеділок, нині на 5 год. по полудни.

Та сама ґазета подає слїдуючу звістку про становище християньско-суспільного союза: Український християньско-суспільний союз відбув вчера вечером під проводом радника Двора Барвіньского конференцию в справі соймової реформи виборчої. Союз не уважав за потрібне ухвалювати в сій справі щось подрібного конкретного, в виду того, що вже ухвалами мужів довіря з 29. червня і 26. грудня 1911 зазначив своє засадниче становище в тім дусї, що в справах всїх жадань народних займає становище згідне зі становищем всїх инших партий українських. В обороні своїх специяльних постулятів Союз не може станути, не маючи поки-що репрезентациї в соймі. До евентуальної будучої акциї виборчої приступить Союз з власною проґрамою, піддасть ся солїдарности народній у всїх справах строго народних, застерігаючи собі натомість вільну руку у всїх

---

22)

В новочаснім Вавилонї
або
Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

У вавилоньскім круговороті або істория яких много.

Трудно було би менї сказати, длячого якраз бульвар Рішар ле Ноар, що широким каблуком сполучає бульвар де ля Републік з площею бастиллї, мав для мене таку величезну притягаючу силу. Я виходив туди бувало вже досьвіта і поправдї сказавши, волочив ся там цїлими годинами без ніякої цїли, навіть не знаючи длячого. А може мене так притягали красно там удержувані мороги і цьвітники, або освіжував мене холодний подув, який ніс ся від водограїв — вже не знаю; але я придивляв ся, як легонько дрожала, ніби танцювала раннa мрака, яка вкривала легонькою ослоною пишний стовп на площі бастиллї; я водив очима за безконечним рядом тяжких, гуркаючих каміонів (camions — возів тягарових), тягнених величезними, звичайно сивими кіньми, що їхали в одну і другу сторону; я вдивляв ся в журчачу воду в рівцях, що забирала всяку нечистоту та несла листє і сухі китиці; я слухав, як викрикували всїлякі цохатники, продавцї ґазет та дївчата, що носили цьвіти на продаж; я придивляв ся пасажирам, що сидїли у ваґонах трамваєвих і задумані дивили ся перед себе, балакали або читали ґазети, все то більше мене притягало, як то можу сказати.

В однїй з каварень при тих бульварах, більше менше там, де улиця Дювааль сходить ся з улицею Седен, ходив я зрана на каву або иноді па чарку коняку та дожидав там вигідно омнїбуса, котрий мав мене завезти на виставу. Тут то познакомив ся я з аптикаром, котрий недалеко звідси мав аптику; ми з часом стали добрі приятелї і я перебалакав з ним неодну годину то в каварни, то в єго аптицї. Одного разу, коли ми так знову разом сидїли, переходила попри нас якась пара, котра дуже впадала в очи, він мужчина лїт може пятьдесять з худощавим лицем, оброслим сивою бородою, на голові мав якийсь дрантивий цилїндер а впрочім був зовсїм чорно убраний; она була яких десять лїт молодша, але така погана, що трудно розповісти, лице мала зовсїм викривлене, дивила ся стовпом перед себе, жовті поморщені щоки звисали і робили на мене враженє — Боже прости менї гріха — пискової торбини у якоїсь малпи; та й одїне на ній було якесь занедбане, всюди за широке, нїгде не пристаюче, витерте і не вичищене, анї слїду того „шику“, яким париські женщини так користно відзначають ся. Мій сусїд при столї поздоровив їх, кивнувши з легка головою а тота пара відповіла так само.

— То ви знаєте тоту пару? — спитав я здивований. — Вибачте менї, але той чоловік виглядає, як колиб живив ся мухами а тота жінка, ну, то справдешний страхопуд...

Аптикар дуже споважнів: То чей нещасливійші люди, які знаю на сьвітї — сказав він дридушеним голосом а відтак розповів менї історию, котру подаю тут в головних чертах.

Ґустав Рікарде був щасливий; він був з фаху кравцем а єго специяльностию було, що прикравував і шив плечі від камизельок, які єму давали масами до роботи склепи, що продають одїж. Тота робота давала єму певний дохід, отже він оженив ся з Блянкою Леґрі, о любов котрої через три роки старав ся. Блянка робила пуделка з панкового паперу в однім з великих заведень і заробляла собі тим 10 до 12 франків на тиждень, а коли добре пішло, то й 15. На молодім господарстві не бракло нїчого, ба можна було навіть зложити кількасот франків, щоби обоє дївчатка, якими їх Господь Бог скоро одно по другім надїлив, могли дати до мамки на село на сьвіжий воздух. А яка то була опісля радість, коли дїти вернули здоровенькі і повненькі як пупінки рожі, житє в них аж усьміхало ся. Мадам Марґо, тота мамка, сповнила совістно свій обо-

справах суспільних, економічних і культурних.

З Відня доносять: Делеґациї будуть скликані до Відня межи 20 а 30 с. м. і мають залагодити буджет на 1912/13 р. Коли би делеґациї не могли залагодити буджету на 1913 р., то будуть скликані ще раз перед кінцем року на коротку звичайну або надзвичайну сесию для залагодженя нормального або провізоричного буджету на перших кілька місяців 1913 р. Для обговореня справ, які мають станути на порядку дневнім делеґаций, відбуде ся дня 16 с. м. спільна рада міністрів, в котрій возьме участь також командант маринарки.

„Daily Graphic“ довідує ся: Сер Едвард Ґрей задивляє ся на проект ґр. Берхтольда дуже прихильно. Становище Австриї не дає ся ще позитивно означити; імовірно однак анґлійский уряд справ заграничних буде попирати Австрию. До переговорів приступить Анґлія в кождім случаю і то в найбільшою симпатиєю для засад обнятих проектом Австриї.

Петербургский кореспондент ґазети „Köln. Ztg.“ довідує ся з российского уряду справ заграничних, що ситуация на Балкані єсть дуже некористна. З кождим днем треба бути приготовленим на катастрофу. Болгарска дипльоматия в Петербурзї не годить ся з тим песимістичним поглядом. Болгарский амбасадор заявив кореспондентови згаданої ґазети, що положенє не єсть так зле, щоби так скоро прийшло до війни. Болгарске правительство зробить все, щоби до війни не допустити.

Новинки.

Львів. 9 вересня 1912.

— **З зелізниці.** Станиславівска Дирекция зелїзниць державних подає до відомости, що загальний рух на шляху Коломия - Надвірняньске передмістє-Слобода рунґурска-Копальня коломийских зелїзниць льокальних заведено знову з днем 7 с. м.

— **Ліцитация.** Дня 10 вересня 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Ярославі публична лїцитация невідобраних товарів, як: рум, вино, розоліс, сїчкарня, машини рільничі, машини до шитя, коняк, материя вовняна, мило, сірники і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— **Конкурс.** Україньске Педаґоґічне Товариство у Львові розписує конкурс на одноразову підмогу в квоті 120 К в фундациї ім. Романа Алексієвича для учителїв і учительок шкіл народних рускої народности. Першеньство до одержаня мають: а) зовсім убогі сироти по учителях шкіл народних, котрі поводять ся взірцево і роблять в науках відзначаючі поступи; б) зовсім убогі вдови по учителях шкіл народних, котрі свої діти до шкіл посилають; в) убогі учителї шкіл народних, котрі також свої дїти до шкіл посилають. Поданя належить вносити до Україньского Педаґоґічного Товариства, ул. Мохнацкого ч. 12 найдальше до 20 падолиста 1912 разом в алеґатами під а) б) в). „Україньске Педаґоґічне Товариство“ у Львові. За Виділ: О. Тит. ВОЙНАРОВСКИЙ, голова, Константина МАЛИЦЬКА, секретарка.

— **Конкурс** розписує управа дяківскої школи в Самборі на приняте 8 учеників. Услівя: укінченє народної школи, добрий голос і укінчених 17 лїт. Наука тревае 2 роки. Ученики дістають даром: помешканє, опал, ліжко книжки і науку, а харч треба мати свій. Школа дяківска в Самборі є концесионована ц. к. Намістництвом за дозволом гр.-кат. Епис. Консисториї в Перемишлї. Зголошеня до 1 жовтня 1912 на руки гр.-кат. Уряду парох. в Самборі.

— **За упокій бл. п. дра Т. Соловія** відправив Є. Е. Митрополит ґр. Шептицкий в суботу богослуженє в окруженю крилошан: о. мітрата Білецкого, Чапельского, Войнаровского, Пакижа і дяк нів. В часї Богослуженя співав хор акад. тов. „Бандурист“. На Богослуженю явила ся родина покійного, посли, відпоручники товариств, ученики і учениці торговельної школи під проводом свого директора дра Р. Залозецкого.

— **Дирекция** україньскої торговельної школи у Львові, ул. Міцкевича ч. 11 (при площі Юра) оголошує додаткові вписи до I кляси двоклясової торгов. школи для хлопців і дівчат, щоби отворити окрему школу для дївчат. Вписи принимає ся в передполудневих годинах найдальше до 15 вересня. — З. Залозецкий, директор.

— **З Босни** доносять до „Руслана“. Дня 1 вересня опровели босаньскі Русини величаве сьвято. В сім памятнім дни поблагословив о. др. Йосиф Жук, апостольский протонотар і о. Микита Будка, епископ-номінат, підвалини під першу муровану греко - католицку церкву в Боснї в містї Прнявор. Наш народ гнаний злиднями поселив ся ся на чужій землї і ту тяжкою і мозольною працею починає дорабляти ся. Русини поселені переважно в північній Боснї в числї до 10 тисяч могли би легко удержати ся ту при своїй вірі і народности, коли би знайшло ся більше рухливих, жертволюбивих одиниць, які подбали би про орґанїзацию наших переселенців на поли просьвітнім і економічнім.

— **Самоубийство.** В каменици під ч. 16 при ул. Пекарскій кинула ся з вікна II поверха на подвірє донька урядника 22-лїтна Єлисавета Гоффманівна. В наслідок внутрішних тяжких покалїчень смерть наступила в тійже хвили а завізвана стация ратункова занялась ратованем родичів, на котрих самоубийство їх доньки зробило страшне враженє.

— **Рентові оселї.** Комісия для рентових осель признала запомоги в отсих повітах: Бучач 1 позичку в сумі 14.000 К, Бережани 2 поз. в сумі 11.000 К, Городенка 4 поз. в сумі 25.800 К, Яворів 1 поз. в сумі 9.700 К, Калуш 1 поз. в сумі 5.500 К, Львів 7 поз. в сумі 64.300 К, Перемишль 1 поз. в сумі 14.200 К, Тернопіль 2 поз. в сумі 24.200 К, Заліщики 1 поз. в сумі 5.400 К, Зборів 2 поз. в сумі 11.000 К і Жидачів 1 поз. в сумі 9.000 К. Разом признала краєва комісия для цілої Галичини 42 позички в сумі 373.200 К, з чого на східну Галичину припадає 24 позички в сумі 209.100 К.

— **Побожні Халдейці — обманці.** У Відни арештовано одного із шайки обманців, знаних також і в Галичині, котрі збирали тут гроші на католицкі церкви в Лібанонї. Арештований подав, що називає ся Николай Давид, єсть турецким підданим і походить з Курдистану в Малій Азиї. Він і другий Давид Іоахим — хто знає, чи то може по правді не сини Ізраиля, котрих звабила австрийска Галилея — їздили від довшого часу по цілій Галичинї і подаючи ся за халдейских сьвящеників, дістали від галицких властий на основі фальшивих документів позволенє збирати складки на будову церков та й натягали добре, кого лиш дало ся. Они продавали також всїлякі предмети, нїби то посьвячені памятки із сьвятої землї і в той спосіб призбирували собі значні суми та жили весело. У Львові обікрали они одного купця а з Кракова видалено їх за подібні вчинки. Они тоді виїхали до Відня і там одного з них

вязок а обоє супруги Рікарде аж не знали, як їм відплатяти ся за її труди і заходи.

А як тоті дівчатка підрастали, тож то було житє! В цілій каменици, при ул. Дюваля, де тоді Рікардети мешкали і де ще й тепер більше як двайцять лїт мешкають, знали тоті діти і любили їх а навіть сварила сторожиха, купувала їм бонбонів або давала по яблочку. Від найвисшого аж до найнизшого поверха не кликали тих дітий инакше лиш „моя любка“, „моя кіточка“, а крамарка на долинї, що не мала власних дітий, так їм нераз напихала всїляких ласощів, що кравець аж мусів просити, щоби того не робила, бо бояв ся, щоби діти не похорували ся.

Тодї то вибирали ся в неділю на прогульку за місто до Сюрен або Медон, на гойданку або поплавати човном на ставку а як діти тішили ся і радували ся, так і родичі були веселї.

Пані Рікарде була честною дівчиною та й позістала доброю і честною жінкою. Хороша і моторна, більше ще коли віддала ся, як коли була ще дівчиною, була нераз виставлена на то, що її хтось зачіпав і приступав до неї, але Блянка показувала тоді тілько енерґії, що ніхто би того не був по ній сподївав ся. Коли бувало вечером вертала з роботи при улици Сьвятиниї, де через цілий день працювала, то знайшов ся нараз якийсь легкодух молодик, иноді й поважнійше виглядаючий панок, що її зачепив та хотів нїби то її відпроваджувати, але тоді она так до него поставила ся, так нагань била, що аж прохожі ставали на улици і сьміяли ся. Коли пізнійше пані Рікарде вже не ходила до фабрики а свої пуделка робила дома, щоби могла свої дівчата доглядати і займати ся домашним господарством і лиш з рана в супроводі дітий відносила виготовлений день перед тим товар, то на улици вже її так не напаствували; зато знайшов ся дома якийсь непотріб, котрий спровадив ся до тої каменицї і заєдно лазив за нею та завертав очима так, що всї в каменици вже на то зглядали ся. То був якийсь молодий чоловік, як здавало ся, якийсь артист або студент, впрочім не поганий а такий постійний, що й камінь міг би змякнути для него. Кланяв ся чемненько, шибав собою цїлими годинами по сходах і по коритарах на всїх поверхах, щоби лиш зійти ся з Блянкою, котрої чоловіка не було дома. Але єго заходи позістали без успіху, аж одного дня, коли того доброго було вже за богато і прочі партиї зачали вже пошептувати, викричала ся пані Рікарде на него на сходах словами:

— Пане, ви менї докучаєте а собі час тратите. Роблю вас уважним на то, що пожалую ся властителеви дому, коли й дальше не будете менї давати спокою; та й скажу мому чоловікови.

— Дай єму спокій — сказав кравець, коли Блянка жалувала ся перед ним. — Преці не можеш єму заказати, щоби на тебе дивив ся. Що до мене, то я сьмію ся з него, бо тобі вірю. Коли же би собі щось позваляв, то я вже єго навчу.

Отся розмова припала як раз на той час, коли малій Лїзі, старшій з обох дївчаток, минув був шестий рік і она зачала ходити до школи. День в день відводила молода матїр свою дитину до школи і ходила по неї до школи, щоби її привести до дому. Лїза була дівчинка розумна і хороша, добре вихована і любила учити ся. Родичі мали з неї правдиву потїху. Цїлими вечерами лиш читала і брала ся писати, причім її тато був нераз в немалім клопотї, бо не конче на тім розумів ся.

Так минала вже зима а Блянка все ще водила свою донечку до школи і вечером приводила її домів. Аж ось одного дня рано в лютім, коли на дворі було трохи хмарно, дістала она звістку від тих, що давали їй роботу, щоби пополудни точно о 4 годинї прийшла на улицю ді Танпль, бо розходить ся о новий модель пуделок.

— Коби я лиш знала, як то зробити, щоби я дитину могла забрати зі школи — сказала пані Рікарде по полуденку.

— Знаєш що, Лїзю? Ти лишиш ся там у дверника, аж я прийду.

— Алеж мамо, я преці знаю добре дорогу — сказала мала і почала дуже докладно описувати дорогу. — Я не хочу лишати ся у дверника, він такий простакуватий, все нас називає лиш малими потворами, а єго жінка також недобра...

Матїр знала то; она убрала дитину й сама убрала ся і обі вийшли з дому та пішли скорим кроком до школи. Прийшовши там пані Рікарде надумала ся хвилинку а відтак сказала:

— Ну, добре. Ідиж по школї до дому, але уважай, щоби тебе хто не переїхав та іди все тротоаром. Будь розумна дївчина. — Она поцілувала дитину і пішла своєю дорогою.

Мала дівчина зайшла в простору браму, стрясла із своєї одежі мокрий сніг і щезла в громадї дітий.

(Дальше буде).

арештовано а другий та мабуть і ще якийсь спільник щезли без сліду.

— **Страшна пригода з літаком.** Париські ґазети донесли вчера надзвичайними виданями про слідуючу страшну катастрофу: Вчера по полудни на поли злетів в Сент Андре коло Ґрей стало ся велике нещастє. Одноплощак летуна Берда (Beard) впав з великою силою в товпу людий, шруба вхопила громадку видців і чотирох з них убила а многих тяжко поранила. Брід сам, котрий лиш легко покалічив ся, почав як шалений втікати через поле. Коли его придержано, плачучи сказав, що стратив власть над апаратом і не міг вдержати пальника.

— **Аґентия інсератова Спілки дневникарів.** З днем 1 вересня с. р. отворено у Львові в реальности при ул. Сикстуській ч. 19 „Аґентию інсератову Спілки дневникарів“, котрої задачию буде приймати, укладати і перекладати всілякого рода оголошеня і уміщувати їх у всіх краєвих і заграничних ґазетах. З Аґентиєю получене Бюро безплатної поради для купців, промисловців і ремісників в справах оголошень і реклям.

— **Крадежі арештованя.** В склепі ювілєра Германа Байтля придержано оногди на крадежи золотого перстеня Сару Малерову, росийску піддану. — Коло стациї Зима Вода-Рудно арештував тамошний вахмайстер жандармериї в ночи двох підозріних людий. Випитувані подали, що їдуть до Городка а при касі зажадали білєтів до Ряшева. Арештованих відставлено до Львова. — До арештів поліцийних віддано зарібника Якова Пастуха за крадіж одіня одному з робітників при забудованю „дикого потока“.

Телєґрами.

Женева 9 вересня. Вчера отворено тут межинародний з'їзд антропольоґів.

Бухльовіце 9 вересня. Німецкий канцлер Бетман-Гольвеґ і міністер справ заграничних ґр. Берхтольд полювали вчера рано на олені. Канцлер застрілив 8-літного оленя. По полудни оглядано замок. Вечером канцлер від'їхав до Берлина. По дорозі задержить ся на Шлеску у кн. Ліхновского.

Петербург 9 вересня. В дневнім приказі царя до армії і фльоти піднесено, що ціла Росия враз з царем відчуває вдячність для героїв битви під Бородіном. Цар висказує бажанє, щоби в серцях потомків тих героїв скріпило ся почутє обовязку, щоби в данім случаю, коли би Провидінє зіслало на вітчину нову пробу, проявили они подібне пожертвованє і хоробрість як їх предки. — Другий приказ дневний заповідає всілякі користи для потомків участників военного походу в 1812 р.

Бетін 9 вересня. „Ля Кляранс“ перешукує ся докладно, бо інжиніри думають, що може там суть ще живі гірники. Загальне число жертв виносить 88, з того 31 убитих, 15 ранених а 42 доси не відшукано.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поізди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†). 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58ᵃ), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ᵃ) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаець: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаець: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаець: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаець: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаець: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаець: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).